

BRENCIS Pauls Pētera dēls, dzimis 1890. gada 21. augustā Alūksnes rajona Mārupes pagasta «Rutkos». Vecāki lauksaimnieki. Mācījies Mārupes un Jaunvāles pagastu un Alūksnes 2-klasīgajā valdības skolās. Iestājies Valmieras (Valkas) skolotāju semināra 16. kursā (1908.—1912.), Nr. 447. Pēc tā beigšanas bijis par skolotāju **Ādažu draudzes skolā (1912.—1914.)**. Pirmajā pasaules kara laikā jauno skolotāju iesauc armijā, kur Pauls cīnās Karpatu frontē un krīt austriešu gūstā, vēlāk ir bijis par skolotāju krievu gūstekņu skolā Ungārijā (1917.—1918.). Piedalījies **Latvijas brīvības cīņās** (1919.—1920.). Strādājis Mārupes pagastskolā un bijis par skolas pārzini Palsmanes pagasta skolā (1920.—1923.). No 1923.-1934. gada bijis skolotājs Rīgas pilsētas 25. pamatskolā. Tad strādājis Rīgas pilsētas Viļa Olava komercskola par reliģijas-ētikas skolotāju, 1938./39. mācību gadā strādā par ticības mācības skolotāju Valsts elektrotehniskās fabrikas amatu skolā.

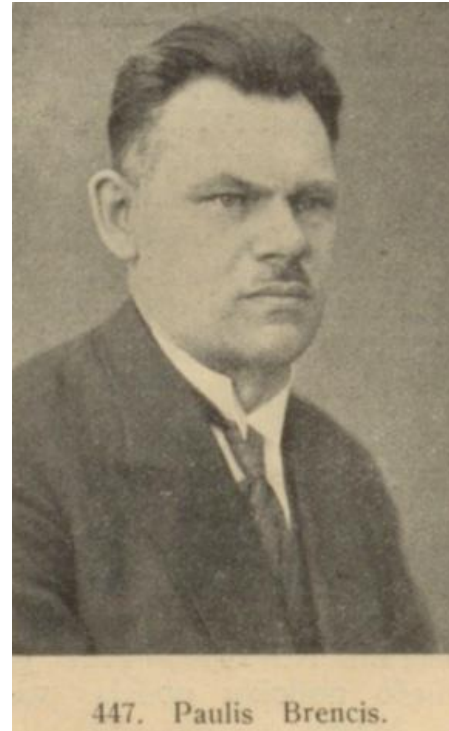
Piedalījies arī sabiedriskajā dzīvē vietējas biedrībās un bijis par ērgelniņu Palsmanes draudzē (1920.—1923.). No 1923.—1934. gadam izglītību turpinājis Latvijas Universitātes teoloģijas fakultātē, kursu beidzis ar cand. theol. grādu. Ordinēts 1935. gada 5. maijā un paliek par vikāru Rīgas Sv. Pāvila draudzē pie prāvesta Ādolfā Kundziņa vienlaikus saglabājot arī pedagoga darbu. Tā kā Ād.Kundziņš bija Rīgas pilsētas iecirkņa prāvests, tad P. Brenča darba lauks bija visas Rīgas pilsētas draudzes.

Mārupes skolā Pauls iepazīnās ar savu nākošo sievu **Terēzi (dz. Apsīte)** (1897.08.11. – 1974. 01.12.), kas dzimusi Valkas apriņķa Annas muižas lauku kalēja ģimenē. Nākamā dzejniece beigusi Annas pagasta skolu, tad Alūksnē draudzes skolu un progimnaziju. Pirmā pasaules kara laikā nonāk Pēterpilī, kur beidz ģimnāzijas pedagoģisko klasi, iegūst skolotājas tiesības. 1920. gadā Brenču pāris pārcēlās uz Palsmani, kur Terēze strādāja par skolotāju. Kad 1923. gadā ģimene pārcēlās uz Rīgu, Terēze audzināja jau trīs meitas.

Kara beigās 1944. gadā **Brenču** ģimene dodas trimdā uz Vāciju. Vecākā meita **Mirdza Vizbulīte Brence** (07.06.1920—16.09.2004), baltu filoloģe, paliek Latvijā, kur ilgu laiku strādāja kopā ar prof. J. Endzelinu. Trimdā **Pauls Brenčis** dzīvoja vairākās nometnēs, sākumā bijis fabrikas strādnieks, bet 1945. gadā nodibināja draudzi un kalpoja tai. Lielajā izceļošanas plūsmā Brenču ģimene palika Vācijā, apmetās Minchenē kur **Pauls Brenčis** ilgus gadus bija ceļojošs mācītājs, kurš apkalpoja Dienvidvācijas un Austrijas latviešus. Viņa rajonā ietilpa Memingena. Veilheima, Songava. Minchenē un visa Austrija, kur viņš brauca uz Zalcburgu. Vīni un Linču. Sos lielos attālumus viņš mēroja vilcienā. Vidējā meita gan izceļoja uz Ameriku, bet jaunākā palika Minchenē pie vecākiem. Terēze Brence trimdā izdeva dzejoļu krājumu «Ik brīdi svētī sirds».

Avoti: <https://humma.lv/lv/person/877805/Pauls-Brencis> <https://timenote.info/lv/Pauls-Brencis>

1969.05.16 Londonas Avīze 1969.05.10 Latvija, 1960.08.27 Laiks 1988.09.17 Oktobra Karogs (Alūksne), 1967.11.11 Latvija, [Valmieras \(Valkas\) skolotāju semināra audzēkņi, 1894.-1919. : vēsturiski un biogrāfiski materiāli \(1936\)](#)

PAULS BRENCIS (1890.21.08.- 1969.26.04.)

skolotājs, ērgelniņš, garīdznieks, Latvijas brīvības cīņu
dalībnieks

skolotājs Ādažu draudzes skolā (1912. – 1914.)

